

Sygn. akt VII K 825/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2016 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Oleśko

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Agnieszka Chojnacka

przy udziale Prokuratora: Beaty Wojciechowskiej

po rozpoznaniu w dniu 26.08.2016 roku

sprawy **J. W. (1)**, syna L. i B. z d. W., urodzony (...) wH.

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 września 2015 roku około godziny 18:30 na ul. (...) w G. powiat (...), woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym przez to, że prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny samochód osobowy marki S. (...) nr rejestracyjny (...) z przyczepą lekką nr rejestracyjny (...) będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia o godzinie 18: 34 na poziomie 1,32 mg/l, o godz. 18: 54 na poziomie 1,17 mg/l i o godz. 18:57 na poziomie 1,23 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżonego **J. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w wymiarze 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat z wyłączeniem pojazdów mechanicznych, do których prowadzenia wymagane jest posiadanie prawa jazdy kategorii T;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego J. W. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych;
4. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie w dniu 29 września 2015 roku, przyjmując, że 1 (jeden) dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny 2 (dwóm) dziennym stawkom grzywny;
5. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 29 września 2015 roku;
6. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 825/15

UZASADNIENIE

W dniu 29 września 2015 roku około godziny 18.30 oskarżony J. W. (1) kierował samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...), w G. na ulicy (...).

/notatka urzędowa – k. 1 (Zbiór A);

wyjaśnienia oskarżonego - k. 9 (Zbiór A), k. 16-16v.;

protokół zatrzymania osoby – k. 2 (Zbiór A)/

J. W. (1) był w stanie nietrzeźwym. Zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu podczas pierwszego badania o godzinie 18.34 wynosiła 1,32 mg/l, podczas drugiego badania o godzinie 18.54 wynosiła 1,17 mg/l, podczas trzeciego badania o godzinie 18.57 wynosiła 1,23 mg/l.

/wyjaśnienia oskarżonego - k. 9 (Zbiór A), k. 16-16v.;

protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym - k. 4 (Zbiór A)/

J. W. (1) ma 56 lat. Legitymuje się wykształceniem podstawowym. Aktualnie pracuje w E. (...) na stanowisku m. (...). Z pracy tej uzyskuje dochód w kwocie 2.500 złotych. Nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Jest właścicielem mieszkania o pow. 63 m⁽²⁾.

/dane osobo –poznawcze - k. 15v./

Oskarżony nie był dotychczas karany.

/dane o karalności – k. 12 (Zbiór A)/

Przesłuchany w charakterze podejrzanego oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż w dniu 29 września 2015 roku około godziny 11.00 pił alkohol w postaci wódki w ilości około 0,5 litra a wcześniej pił piwo w ilości około 1 litra. Alkohol ten pił w miejscowości O.. Następnie około godziny 17.00 wsiadł do swojego samochodu marki S. (...) nr rej. (...) i jechał z miejscowości O. do domu w B.. Jadąc ulicą (...) w G. nie zauważył patrolu policji i nie widział znaku do zatrzymania dawanego przez policjanta. Dlatego nie zatrzymał się i jechał dalej tą ulicą. W pewnym momencie zauważył, że za nim jedzie radiowóz policyjny z włączonymi sygnałami dźwiękowymi i świetlnymi. Wtedy zatrzymał się i policjanci przystąpili do kontroli drogowej. W trakcie kontroli okazało się, że oskarżony jest nietrzeźwy. Badanie dało wynik 1.32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony ponadto wyjaśnił, iż wie, że źle zrobił, bardzo żałował swojego czynu i przeprosił za zaistniałą sytuację.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 9 (Zbiór A)/

Przesłuchany przed Sądem, J. W. (1) wyjaśnił: „Zarzut zrozumiałem. Przyznaję się do popełnienia zarzucanego mi czynu. Będę składał wyjaśnienia. Przez 30 lat mając prawo jazdy z uprawnieniami na wszystkie pojazdy, to jest kategorii A, B, T, nie popadałem w konflikt z prawem. Prowadziłem pojazdy jak byłem trzeźwy. Nie wiem co mi 29.09.2015 r. strzeliło, że prowadziłem w stanie nietrzeźwości. Ja wracałem z działki z miejscowości H., gmina Ł. do domu w B.. Po drodze spotkałem znajomego. Poszliśmy do niego do domu. Wypiłem piwo a wykazało więcej. Po wypiciu piwa pojechałem w dalszą drogę do B. Zostałem zatrzymany przez policję. Policjanci mnie skontrolowali. Okazało się, że jestem nietrzeźwy. Samochód zabrali na lawetę. Natomiast mnie policja zabrała ze sobą. To wszystko co mam do powiedzenia w tej sprawie. Od miejscowości O. do G. na ul. (...) jest około 15 km. Ja mam w dzierżawie gospodarstwo rolne o powierzchni 10 ha w miejscowości H.. Ja na tym gospodarstwie pracuję sam i sam je prowadzę. Siostra pomaga mi przy prowadzeniu dokumentacji. Siostra mieszka w H.. Ona nie pracuje zawodowo. Nie ma kwalifikacji rolniczych. Męża siostry całymi tygodniami nie ma bo on jest kierowcą tira. Gospodarstwo to uprawiam od 10 lat. Między tym gospodarstwem a miejscem mojego zamieszkania w B. jest ponad 40 km. Stamtąd nie ma bezpośredniego połączenia do B.. To znaczy mogę tam pojechać autobusem pracowniczym, który o godzinie 15.10 wyjeżdża z elektrowni i jedzie w

pobliżu miejscowości H. Tam jeszcze muszę się przesiąść na rower żeby dojechać do gospodarstwa. Tego samego dnia nie miałbym jak wrócić do e. ani do domu. Autobus do e. jedzie o godzinie 5.45. Musiałbym wsiąść w miejscowości Ł., która jest położona w odległości 2 km od H.. Ja mieszkam w B.. Do gospodarstwa w H. jeżdżę po pracy i w weekendy. Z elektrowni do miejsca mojego zamieszkania w B. mam połączenie. Są przewozy pracownicze. Ja użytkuję ciągnik i motor. Ciągnik użytkuję przy pracach polowych w H. Mnie zależałoby na tym abym miał możliwość poruszania się motorem. W okresie letnim mógłbym spokojnie przyjechać do B., na e. oraz do mojego gospodarstwa. Z tytułu prowadzenia gospodarstwa uzyskuję dopłaty unijne. Ja na moim gospodarstwie uprawiam zboże, nie hoduję zwierząt. Żeby dojechać na pole to ja jadę polnymi drogami. Przejeżdżam tylko przez drogę publiczną. Do moich działek muszę jechać około 2 km. Bez kierowcy ciągnika jakoś sobie radzę. Proszę o pomoc kolegów”. Ponadto potwierdził odczytane wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego i wskazał, że są one prawdziwe a przed Sądem z uwagi na upływ czasu nie wszystko dobrze pamiętał.

/wyjaśnienia oskarżonego – k.16-16v./

Ustalając stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na wyjaśnieniach oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu tj. do kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości i nie kwestionował wiarygodności zebranego materiału dowodowego. Okoliczność ta znajduje swoje potwierdzenie w protokołach z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym oraz w treści notatki urzędowej sporządzonej przez funkcjonariusza Policji na okoliczność przedmiotowego zdarzenia.

Sąd uznał za wiarygodny także nieosobowy materiał dowodowy zebrany w sprawie w postaci: notatki urzędowej, protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, protokołu zatrzymania osoby, danych o karalności. W toku postępowania ich wartość dowodowa nie wzbudziła wątpliwości Sądu, nie była również kwestionowana przez żadną ze stron.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż oskarżony dokonał zarzucanego mu czynu.

Reasumując J. W. (1) w dniu 29 września 2015 roku około godziny 18:30 na ul. (...) w G. powiat (...), woj. (...) umyślnie naruszając zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym przez to, że prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny samochód osobowy marki S. (...) nr rejestracyjny (...)

z przyczepą lekką nr rejestracyjny (...) będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia o godzinie 18: 34 na poziomie 1,32 mg/l, o godz. 18: 54 na poziomie 1,17 mg/l i o godz. 18:57 na poziomie 1,23 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 kk.

Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, ponieważ nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca winę w rozumieniu Kodeksu Karnego. Oskarżony nie dał posłuchu normie prawnej, mimo iż miał taką możliwość. Oskarżony jest osobą zdątną do zawinięcia, ze względu na wiek, jak i poczytalność. Znajdował się on w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niego wymagać zachowań zgodnych z prawem, a nie zachowań realizujących znamiona przestępstw.

Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne, analizując i oceniając w powyższy sposób zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie budzi wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego stanowi czyn zabroniony o bardzo dużym stopniu społecznej szkodliwości.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości Sąd kierował się w szczególności:

- szczególnym rodzajem dobra naruszonego przez zachowanie oskarżonego jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji;
- rozmiarami grożącej szkody - oskarżony poruszał się po drodze publicznej, stwarzając bardzo duże zagrożenie dla innych uczestników ruchu, szczególnie jeżeli weźmie się pod uwagę stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu;

- sposobem popełnienia czynu – zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przekraczała ponad pięciokrotnie próg trzeźwości opisany w treści art. 115 § 16 kk;
- popełnieniem przestępstwa z zamiarem bezpośrednim.

Wymierzając karę Sąd uwzględnił na korzyść oskarżonego fakt, iż J. W. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyraził skruchę. Zauważyć należy jednak, iż nastąpiło to z uwagi na zatrzymanie na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa i pod ciężarem zebranych dowodów. Ponadto jest on osobą dotychczas niekarną, co ma szczególne znaczenie w relacji do jego wieku. Ponadto oskarżony nie wyrządził swoim zachowaniem nikomu szkody, choć nie można zapominać, że przy takiej ilości stężenia alkoholu w organizmie nie jest to do końca jego zasługa a jedynie szczęśliwy zbieg okoliczności. Ponadto jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę, że do dnia zdarzenia, J. W. (1) prowadził ustabilizowane życie rodzinne i zawodowe.

Na niekorzyść oskarżonego, Sąd poczytał, przede wszystkim fakt, że zdecydował się on prowadzić samochód, gdy stężenie alkoholu w jego organizmie było na bardzo wysokim poziomie. Nadto jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił też fakt, że zachowanie oskarżonego stanowiło potencjalne zagrożenie dla życia i zdrowia innych osób. Prowadził pojazd w godzinach, kiedy jest jeszcze duże natężenie ruchu pojazdów. Stan nietrzeźwości przekraczał ponad pięciokrotnie próg trzeźwości opisany w treści art. 115 § 16 kk.

Mając na uwadze powyższe kwestie, a także zważając, aby kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a także, aby zrealizowała cele zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonego oraz wytyczne w zakresie prewencji ogólnej, Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych. Miarkując wysokość kary grzywny, oprócz okoliczności wskazanych powyżej Sąd miał na uwadze również sytuację materialną i osobistą oskarżonego. J. W. (1) jest osobą pracującą, osiągającą dochód miesięczny w kwocie 2.500 złotych. Dlatego też wysokość jednej stawki określona na kwotę 20 złotych jest adekwatna do jego aktualnych możliwości finansowych. Zdaniem Sądu orzeczona kara grzywny wyrobi i jednocześnie pogłębi przekonanie (zarówno wobec oskarżonego jak i społeczeństwa), że popełnianie przestępstw jest nieopłacalne.

Na podstawie art. 42 § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, w ruchu lądowym na okres 3 lat. Zgodnie z powołanym przepisem, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, jest w stanie nietrzeźwości istnieje obligatoryjność orzeczenia tego środka karnego. Określając czas trwania tego środka, Sąd kierował się stopniem społecznej szkodliwości czynu oraz stopniem winy sprawcy. Jak to już zostało podniesione stopień ten należy ocenić jako znaczny. Oskarżony poruszając się po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości stwarzał bardzo duże zagrożenia dla życia i zdrowia innych uczestników ruchu, szczególnie biorąc pod uwagę ilość alkoholu w organizmie J. W. (1). To pokazuje, iż nie ma on zupełnie świadomości jak niebezpieczne jest prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości. Dlatego też w ocenie Sądu nie byłoby adekwatnym do zachowania oskarżonego orzeczenie tego środka karnego na krótszy okres czasu. Zdaniem Sądu czas, na który orzeczono przedmiotowy środek karny spełni swoją rolę w zakresie prewencji szczególnej i ogólnej. Pozwoli na uświadomienie społeczeństwu, iż prowadzenie pojazdów w stanie nietrzeźwości jest nieopłacalne. Zachowanie takie spotyka się z surową oceną organów wymiaru sprawiedliwości.

Mając na uwadze powyższe okoliczności w ocenie Sądu nie byłoby zasadnym skorzystanie przez oskarżonego z tak dużego dobrodziejstwa jakim byłoby jednoczesne wyłączenie z przedmiotowego zakazu, pojazdów do których prowadzenia wymagane jest posiadanie prawa jazdy kat. A i T. Szczególnie mając na uwadze znaczny stopień intoksykacji alkoholowej jego organizmu, który pięciokrotnie przekroczył dopuszczalne normy.

Sąd natomiast uwzględniając sytuację oskarżonego, który mieszka i pracuje w B. a jednocześnie prowadzi gospodarstwo rolne w miejscowości H., pozostawił mu uprawnienia do prowadzenia pojazdów kategorii T. Posiadając prawo jazdy kat. T oskarżony będzie mógł kierować ciągnikiem rolniczym a więc

nadal będzie mógł prowadzić swoje gospodarstwo. Ponadto będzie miał możliwość dojechania do tego gospodarstwa motorowerem, do czego uprawnia również posiadanie tej kategorii. Zgodnie bowiem z art. 6 ust. 1 pkt 1 i pkt 11 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku o kierujących pojazdami (tekst jednolity Dz. U. 2015r., poz. 155 ze zm.) prawo jazdy kategorii T stwierdza posiadanie uprawnień do kierowania między innymi motorowerem oraz ciągnikiem rolniczym.

Jak stanowi art. 43a § 2 kk w razie skazania sprawcy między innymi za przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5.000 do wysokości 60.000 złotych. Dlatego też orzeczono jak w punkcie 3 wyroku.

W przedmiotowej sprawie J. W. (2) został zatrzymany w dniu 29 września 2015 roku. Dlatego też Sąd na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie w dniu 29 września 2015 roku.

W dniu 29 września 2015 roku oskarżonemu zostało odebrane prawo jazdy. Postanowienia z dnia 1 października 2015 roku Prokurator Prokuratury Rejonowej w P. zatrzymał oskarżonemu prawo jazdy. W związku z powyższym Sąd na podstawie art. 63 § 4 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 29 września 2015 roku.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o art. 627 k.p.k.

Oplata od skazania została orzeczona na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49, poz. 223 z 1983 roku z późn. zm.).